

ДЕЦАТА В СЪРЦЕТО НА НАШАТА ПЛАНЕТА

Димитринка Петрова Тодорова, старши учител,
ДГ „Слънце“, гр. Левски

„Земля в илюминаторе видна,

как сын грустит о матери,

и мы грустим о ней, она одна!“

Песен на група „Веселые ребята“

Привет, земляни, привет космонавти от различни държави и националности! Всички ние, качени на нашия космически кораб Земя, пресичаме пространството и следваме неотклонния път на времето – от минало към бъдеще. Пътуваме всички заедно с галактиките и планетите от космическото пространство, всички заедно, но всеки по пътя си... Нашият кораб е нашата майка Земя, планетата, създава в недрата си скъпоценния Живот, опазила го, развила го, подобрила го чрез еволюционни промени към съвършенство.

Днес животът на Земята е многообразен, нейните рожби - неизброими, всяка уникална като вид и важна и незаменима брънка от веригата на Живота. Нейното най-мъдро творение – Човекът, все още се развива и усъвършенства, постига невероятни успехи в науката, техниката, технологиите, прави грандиозни открития, устремен все напред и нагоре – към бъдещето, към Вселената...

Пътят му съвсем не е бил кратък и лек, но Човекът с много усилия, воля, постоянство и разум го следва неотклонно и днес. Той не само мисли разумно, той твори, той мечтае, той има чувства – чисти, безкористни, красиви и дълбоки. Своите мечти и чувства, човекът изразява с изкуствата, които му носят естетическа наслада и удовлетворение и възпитават следващите поколения в дух на доброта, толерантност и съпричастност към всичко, носещо искрата на живота в себе си.

Много са постиженията на Човека, много са неговите богатства и ценности, но най-голямото му богатство са неговите деца и любовта към тях - най-чистото и искрено човешко чувство. Мотивацията му за напредък е тяхното бъдеще - тук, на Земята, или ... някъде отвъд, в Космоса?

Децата са бъдещето, толкова крехко, ранимо и нежно днес, нуждаещи се от грижа, ласка, любов и мъдрост, от напътствия и знания и ... от свобода! За да разперят крилетата си за полет като волни птици! За да преследват и постигат и най – смелите си мечти! За да направят света по-добро място, да извършат нови открития, да сътворят нови, животоспасяващи лекарства, да полетят в Космоса и открият друг, макар и различен Живот!

Да им дадем тази страхотна възможност да живеят достойно, да откривателстват и да творят в името на бъдещето, в името на идните поколения, в името на ТЕХНИТЕ деца и бъдещето на планетата.

Земята, като истинска майка ги люлее в люлката на живота и ги пази и закриля, носи ги дълбоко в сърцето си, дарява ги с изумителна природа, с безкрайни възможности за нейното опознаване и опазване....

Дали прозира бъдещето? Как ги вижда? Какво ще постигнат? Къде ще отидат?

Тя е мъдра и уверена в техните възможности – нали милиони години ги е усъвършенствала!

Тя знае, че един ден ще я напуснат. Но, казва си, не точно сега, не още, не толкова скоро ... Нека да пораснат, да поумнеят и помъд्रेят още, да разберат, че майката, домът, семейството, Родината и светът на земляните са най- скъпото, което се носи в сърцето навсякъде. Че трябва да се пазят и защитават, да се ОБИЧАТ!

Да, така е, Земята ги носи и пази в сърцето си, пресича времето и пространството и ги люлее в люлката на живота, готви ги за открития и приключения, за опознаването и покоряването на Вселената....

Но готова ли е да се раздели с тях?

Казват, че ако много обичаш някого, трябва да му позволиш, когато дойде времето, да си отиде, за да живее свободно и щастливо...

Ти, Земя, готова ли си да позволиш на децата си да откриват нови светове?

Знам, че както всяка майка и ти ще искаш да ги задържиш при себе си по-дълго....

Знам! И аз съм майка...

Но детството свършва, децата напускат родния дом, за да останат в майчиното сърце завинаги...

Пусни ги, Земя! Нека излетят от гнездото! Нека опознаят Вселената!